

kommet med. Men saa forlangte det ærede Medlem, at man skulde skelne meget skarpt med Hensyn til, hvem der ellers skulde optages. Det ærede Medlem gav en Regel, som er ganske fortræffelig, naar bare den kunde praktiseres. Det ærede Medlem sagde, at kun den Forfatter, der ved sin Skribentvirksomhed virker i det godes Tjeneste, bør have Statsunderstøttelse. Derom er vi sikkert enige, men Vanskeligheden bestaar saa i at afgøre, hvordan den enkelte Forfatters Produktion staaar, og der maa jeg tillade mig at sige, at man kan ikke dømme en Forfatter efter et enkelt af hans Værker, man maa dømme efter hele hans Produktion. Jeg tror, man vilde komme galt af Sted med mange Forfattere, hvis man vilde bedømme dem ud fra et enkelt af deres Værker; det vilde for Resten gælde baade de skønlitterære og de videnskabelige Forfattere. Jeg kunde — men jeg skal afstaa fra det — godt nævne Navne blandt de paa Finansloven opførte understøttede Forfattere, der nu befinder sig i en saare høj Sfære, men som alligevel har bag sig Bøger eller en enkelt Bog, imod hvilken man kunde rette overmaade stærke Angreb. Jeg haaber, at det høje Tings Medlemmer forstaaar, at jeg ingenlunde hermed vil holde Haanden over en Litteratur, der er dekadent, en Litteratur, der har de Karaktermærker, som det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt nævnte; men jeg vil blot hævde det vanskelige i at fælde en absolut gældende Dom om en Forfatter ud fra et enkelt af hans Værker. Jeg ved nu ikke, om man fra det ærede Medlem Hr. Blangs Side kan vente, at der kommer et Forslag eller en Udpegning af, hvilke Forfattere han ønsker fjernet. Det ærede Medlem undgik med stor Flid at nævne Navne. Derimod nævnte det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt to Forfattere og mente, at disse to Forfattere i Henhold for den ene Forfatters Vedkommende til een Bog, der blev nævnt af det ærede Medlem, og for den anden Forfatters Vedkommende af Hensyn til to Bøger, der blev nævnt af det ærede Medlem, skulde slettes. Jeg antager, at denne Sag vil møde mig, naar vi kommer i Finansudvalget, og jeg vil da afvente, hvad man vil have at fremføre om disse Forfatters *samlede Produktion*. Jeg me-

ner nemlig, at dette Synspunkt maa være det gældende, ellers vil man, som jeg nævnte før, kunne tage Forfattere frem, der nu i Øjeblikket staaar meget højt, og i Henhold til et af deres tidligere Værker sige: Af Hensyn til dette bestemte Værk bør den vedkommende ikke længere findes paa Forfatterlisten.

Det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt omtalte Skaarup Seminarium. Hvis det maa være en Minister tilladt at sige, at han beklager en Henvendelse, vil jeg sige i dette Tilfælde, at jeg beklager, at det ærede Medlem *ikke* er kommet til mig personligt oppe i Ministeriet med denne Sag, inden den blev fremdraget her. Med Hensyn til, hvad det ærede Medlem nævnte om det faatallige Besøg paa Skaarup Seminarium, maa jeg sige, at dette Seminarium deler i saa Henseende Skæbne med andre Seminarier. Det har jo været meget vanskelige Tider; der kunde nævnes andre, baade Stats- og Privatseminarier, der har haft ganske lignende Vanskeligheder med Hensyn til Besøg. Men det er ikke Hovedsagen, det forstod jeg ogsaa paa det ærede Medlem. Hovedanken var en anden, nemlig det, som det ærede Medlem sluttede med at sige, at efter hans Formening maatte Seminariet enten have en ny Leder, eller det maatte nedlægges, og det ærede Medlems Argumentation gik ud paa, at Forstanderen for Seminariet, Dr. Larsen, i sine Aarsberetninger havde givet et Vidnesbyrd om Tilstanden derovre af en saadan Art, at der burde skrives ind. Naar jeg siger, at jeg beklager, at det ærede Medlem ikke er kommet til mig og har talt om denne Sag, før den blev nævnt her i Rigsdagen, er det, fordi jeg for kort Tid siden, men dog en Tid, før det ærede Medlem talte her i Tinget — jeg tror, det var i September Maaned allerede — fra Formanden for Censorerne ved Skolelærerexamen har modtaget en Indstilling dette Seminarium og dets Forstander vedrørende, som vil føre til Forhandlinger med Forstander Larsen om det af Formanden for Censorerne til Ministeriet indsendte. Jeg vil — jeg haaber, det ærede Medlem kan forstaa det — i Dag nødig ind paa denne Sag paa anden Maade, end det er sket nu her. Det er jo det høje Tings Medlemmer bekendt, at Forstander